GÁBORÉLET

2024 december

❖ Kellemes karácsonyi ünnepeket

és boldog új évet kívánunk!

❖ A hónap sztárja Dés László

TARTALOMJEGYZÉK

Ünnepek 3

Ifi szemmel 4

Régen volt, hogy is volt 5

A hónap sztárja: Dés László 6

Különleges tanári élmények 8

A hónap könyve 9

Az én sportom ..... ….10

Az én hangszerem...……...11

Ti mondtátok 12

Aktuális……13

Életképek 14

Gáborélet iskolai folyóirat 2024/25 (XII. évfolyam, 111. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Varga Erik 7.a, Török Míra 6.c, Katona Nándor 5.c, Kovács Bence 8.a, Végh Andor 5.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron

Instagram oldalunk: https://www.instagram.com/gaboriskola/

Ünnepek….

Kedves Gyerekek!

Elérkezett az év egyik legjobban várt hónapja, a december. Ilyenkor mi másról is szólhatna ez a hónap, mint a szívünket-lelkünket melengető ünnepről. Mind az iskolai hétköznapokban, mind a közelgő téli szünetben az ünnep körül jár a gondolatunk. Decemberben jön a Mikulás, ez az adventi készülődés ideje, az osztály- és iskolai karácsonyi ünnep. Ezért decemberi számunkat próbáltuk ünnepiesebb hangulatban írni. A tanárok közül ezúttal én fogom elmeséli egy varázslatos karácsonyi élményem, a humoros „Ti mondtátok" rovatban pedig ti próbáltátok megfogalmazni, hogy mit is jelent számotokra az ünnep. Csodás volt az iskolai karácsonyi műsor, erről az „Életképek" rovatban is meggyőződhetünk. „A hónap sztárja" rovatban felidézzük a kiváló zeneszerző, Dés László korábbi interjúját. Újra olvasható az „Ifi szemmel" című rovatunk, melyben a novemberi, Fő utcában zajló suli-buliról ír egy régi tanítványunk, de jelentkezik a szokásos „Régen volt, hogy is volt" rovat, melyben egy olyan volt diákunk mesél élményéről, akinek felesége, a Fő utca konyháján dolgozó Era néni személyében továbbra is van Gáboros kapcsolódása. De szokásos módon olvashatjátok „Az én sportom", „Az én hangszerem" és „A hónap könyve" rovatokat is. Az „Aktuális"-ban feltüntetett eredményeitek pedig megmelengetik a szíveket így karácsony előtt, az új esztendőre pedig erőt tud adni mindenkinek. Mi pedig a Gáborélet nevében mindenkinek boldog karácsonyt, jó téli szünetet és sikerekben gazdag új évet kívánunk!

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Bán Gabriella

Novemberben újra sor került a Gáborban hagyománnyá vált suli-buli rendezvényre, melyben az ifik is igyekeztek sok segítséget nyújtani a megszervezésben, a feladatok kitalálásában és a lebonyolításban is. Én személy szerint a Fő utcai épületben segédkeztem legjobb tudásom szerint, a diákok pedig fantasztikus munkát végeztek. Az alsósoknál az állatok volt a téma, a felsősöknél pedig az olimpia. Az alsósok élvezték a feladatokat, és ügyesen is oldották meg mind az első, mind a második részt is. A feladatoknál inkább a kicsik jeleskedtek, nagyon otthon voltak az állatok világában, de a felsősök is sokat tudtak a sportokról. Rengeteg színező volt, azt gondoltuk ennyi felesleges lesz, de imádták őket, és még az se volt elég, amit kaptak. Gyönyörű rajzok és makettek sikerültek, ezeket egyedül kitalálták és meg is valósították a gyerekek. A felsős osztályoknak érmeket is kellett csinálniuk, amiket gyönyörűen díszítettek. Ez után következtek a bemutatók, amikbe mi, ifik is szerepeltünk. A kisebbeknél még picit segíteni kellett a produkciók kitalálásában, de nagyon ügyesen vették az akadályokat. Nagyon jó volt látni ifiként, hogy a sok energia, amit belefektetettünk a feladatokba, megtérült, mert élvezték a gyerekek. Az is az ifik dolga, hogy ezt a sok feladatot kijavítsuk és pontozzuk. Ebben én is részt vettem, ahogyan tavaly is, Lulu és Lilla segítségével. Ifinek lenni rengeteg izgalmas lehetőséget jelent. Rengeteg barátot szerezhetsz, és sok izgalmas programon vehetsz részt.

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Jóri Zoltán, a Nádasdy utcai épület volt diákja mesélt nekünk.

Mikor járt ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1973-81-ig, alsóban Pelyke Marika, felsőben Róth Vilmos volt az osztályfőnököm.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Akkoriban nem volt tornaterem, a földszinten egy terem volt kialakítva tornaórákhoz, de jó időben az udvaron voltunk. Amikor én jártam oda, akkor csempézték a most is meglévő csempékkel a folyosókat. Olajkályhák voltak a termekben, a fűtő bácsi jött mindig utántölteni. A Jókai utcában, ahol most autók parkolnak, az még udvar volt, és ott tartották a távolugrást a tornaórán. Abban az időben még hideg telek voltak, és az udvar fel lett locsolva, így lett jégpálya is. Mi még minden második szombaton jártunk iskolába, sőt, volt idő, amikor délutánra mentünk iskolába. Nekünk még olyan volt a technika óránk, hogy a fiúk fúrtak-faragtak, a lányok főzni tanultak. Volt az iskolában egy kis segédmotor, a nyolcadikos fiúk azon próbálkozhattak motorozni. A portás néninél lehetett befizetni iskolatejre (1 Ft volt) vagy kakaóra (1,50 Ft volt). Mi 4. osztályban Wekerlére jártunk úszni tanulni.

Mely tanáraira emlékszik vissza szívesen?

Az osztályfőnököt, Róth Vilmost nagyon szerettem, ő matekot és technikát tanított. Szigorú, de korrekt tanár volt, jó humorral. De Varga Katalin tanárnőt is nagyon szerettük, aki magyart tanított. Akkoriban nagyobb tekintélye volt a tanároknak, mint manapság.

Miért szeretett ide járni?

Jó iskola volt, nyugodt körülmények, jó és kedves tanárok. Mi nagyon összetartó társaság voltunk, iskolán kívül is sokat együtt voltunk.

A HÓNAP SZTÁRJA:

DÉS LÁSZLÓ

A dzsungel könyve, A Pál utcai fiúk, Sose halunk meg, Valahol Európában. Ezeknek a musicaleknek a dallamait nagyon könnyű felidézni mindenkinek, és bizony ezeket mind Dés László zeneszerző komponálta. Persze ez csak néhány volt a rengeteg musical- és filmzene közül, amelyet ő szerzett. Több zenekarban is játszott, és a legnevesebb hazai előadóművészekkel dolgozhatott. Díjainak ismertetése újságunk terjedelmes részét is elfoglalná, így a felsorolás helyett legyen elég annyi, hogy talán ő az egyetlen olyan zeneszerző hazánkban, akit a zenei szakma, a kritikusok és a közönség is egyaránt tisztel.

Mikor került először kapcsolatba a zenével?

6 éves koromban. A szüleim beírattak a Budapesti Lorántffy Zsuzsanna Zenei Általános Iskolába, ahová előtte volt felvételi. Vissza kellett énekelni dallamokat és visszatapsolni ritmusokat. Ez jól sikerült, így felvettek. Aztán harmadikos koromtól zongorázni is tanultam ugyanott. De igazából már hároméves koromtól sok klasszikus zenét hallgattam édesapámmal.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Karmester.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Az ének természetesen, meg a humán tárgyak, irodalomból és történelemből mindig kitűnő voltam.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Nem voltam rossz gyerek, az igazságérzetem viszont nagy volt, ebből sok konfliktusom volt a tanárokkal. Később pedig abból volt baj, hogy sokat olvastam a saját könyveimet az órákon.

Mikor döntötte el, hogy véglegesen a zenével fog foglalkozni?

Elég későn. 16 éves koromban olyan nagy hatást gyakorolt rám a jazz zene, hogy eldöntöttem, szaxofonozni akarok. És attól kezdve nem volt megállás.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A közönség szeretetét, hogy sokan szeretik a zenémet. Ezt nem lehet megunni, ez mindig hajt tovább újabb és újabb művek megírására.

Van-e kedvence az Ön által megírt zenék között?

Mindig a legújabb a kedvenc, mert még nekem is új, dédelgetem, pátyolgatom, mint egy kisgyereket, hogy ha felnő, jó ember legyen belőle.

Mi kell ahhoz, hogy valaki sokáig sikeres tudjon maradni a pályán?

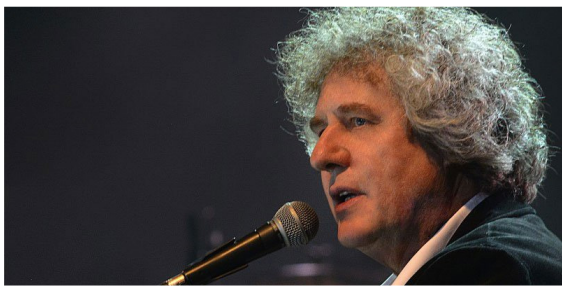
Sok munka és kíváncsiság. Amíg az ember kíváncsi a körülötte lévő világra, az emberek és a természet által alkotott sok szépségre, addig megőrzi az alkotó kedvét.

Mi a legjobb karácsonyi emléke?

Azok a karácsonyok, amikor a gyerekeim még kicsik voltak, és láttam rajtuk az izgalmat, a vágyat a szemükben, olyan jó volt nézni őket, meglepetést okozni nekik.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Hogy mindenki szeressen valakit, és mindenkit szeressen valaki.

Különleges tanári élmények

Erdős Levente

- Levente bácsi varázslatos karácsonya

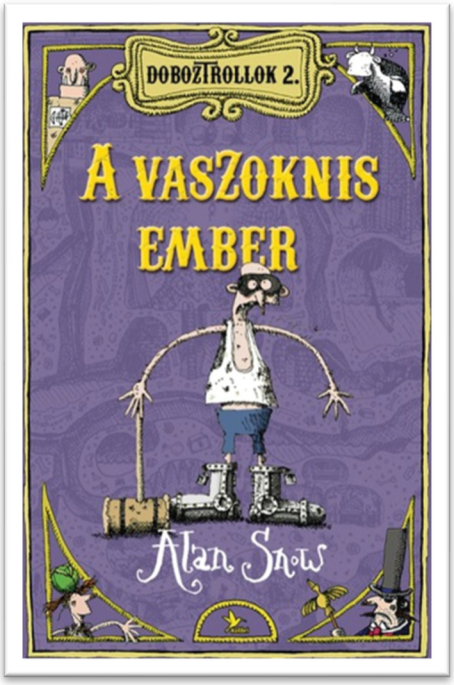

Egy távoli, vidéki kisvárosban nőttem fel, ide kötődnek a gyerekkori karácsonyaim is. Az egyik legszebb az volt, amikor úgy 10 éves lehettem, a család pedig a megszokott módon készült az ünnepre. Mi akkoriban mindig 24-én vettük meg a karácsonyfát, ez édesapám feladata volt, majd azután megkezdődött a karácsonyfa díszítése. Apukám, én és a kishúgom együtt díszítettük, vagy - ahogy mi mondtuk - öltöztettük fel a fát. Régi, állandó és különleges díszeink is voltak, mindhez fűződött valami emlék vagy történet. Ezeknek a díszeknek a nagy része a mai napig megvan még. Közben a háttérben halkan szóltak a karácsonyi énekek a rádióból, anyukám pedig a konyhában sütött-főzött. Egy közeli kis faluban laktak a nagyszüleim, a fa díszítése után elmentünk értük, akik a Szentestét mindig velünk töltötték. A testvéremmel nagyon izgatottak voltunk, hogy mit hoz majd a Jézuska. Ez az izgalom számomra kicsit el is halványította a közös, meghitt karácsonyi vacsora hangulatát, pedig anyukám és nagymamám is minden földi jóval igyekezett kiszolgálni minket a halászlétől kezdve a különböző krémes süteményekig. Vacsora után öltöztünk szép ruhába, és amikor meghallottuk a karácsonyfán lévő csengő csilingelését, tudtuk, hogy megérkezett a Jézuska. Mégsem rohanva mentünk a nappaliba, hanem óvatosan, amolyan ünnepélyesen. Mindenki egyesével kereste meg a fa alatt az ajándékát a legfiatalabbtól kezdve a legidősebbig. Ezen a karácsonyon olyan ajándékokat kaptunk, amire nem is számítottunk, ami akkoriban nagy újdonságnak számított, mindenki rettentően örült, de különösen én és a testvérem. Az egész estét együtt töltöttük, játszottunk, majd sokáig beszélgettünk. De én még késő éjjel sem tudtam valamiért elaludni, kinéztem az ablakon, és azt láttam, hogy hatalmas pelyhekben hull a hó, az egész tájat beborította a fehérség. Sokáig bámultam ki az ablakon, és akkor azt éreztem, hogy nagyon boldog vagyok, volt valami varázsa annak a karácsonyestének.

Ma már igen ritkák a fehér karácsonyok, nem élnek már sem a szüleim, sem a nagyszüleim, és én is messze elkerültem a vidéki kisvárosból. Ám amikor itthon sokáig nézem a karácsonyfán a régi, gyerekkoromból megőrzött díszeket, lelki szemeimmel még most is látom hullani a hatalmas hópelyheket.

A HÓNAP KÖNYVE

Alan Snow: A vaszoknis ember

Én ezt a könyvet olvastam legutóbb, ez a Doboztrollok trilógia második része. Mint minden jó második rész, ez is folytatja az előző történetét. Karakterei: Arthur (főszereplő), Willbury, Titusz, a doboztrollok, pl.: Hal, és a vaszoknis ember. A könyv illusztrációi szerintem nagyon jók, elég egyszerűek, és fekete-fehérek, de szerintem ez csak jobbá teszi őket.

Története elég hosszú, egy közel kétszáz oldalas könyvről beszélünk. De összefoglalva a történetet, kb. az első 5 fejezet a bevezető az új rész történetébe, új szereplők megismerésébe. A hatodik fejezettől a 15.-ig a főbb történet zajlik, ez a rész az, ahol a legtöbb fontos dolog történik. A 16. fejezettől a 20.-ig lassan közelít a lezáráshoz és a történet végéig. Arthur és kalóz barátai nekivágnak, hogy kiszabadítsák a William otthonából elrabolt doboztrollokat és káposztafejet. Eközben minden erejükkel azon vannak, hogy megakadályozzák Suvasz ördögi tervét.

Mondanám, hogy nézzük meg a helyszíneket, de a könyv nagy része a Sajtpalotában játszódik, de azért vegyük végig a többit: a mosoda, az utcák, és az Alantvilág. Visszatérve a Sajtpalotára annak a részei ezek: a kapu, az előcsarnok, a fészer, a padlás, a börtön, a labor, és a sajt áldozó szoba. És ha már feljöttek a sajtok, nagyon fontos tudni, hogy ebben az univerzumban a sajtok két lábon járnak és élőlények.

Lényeg a lényeg, kedvenc részeim a könyvből: a történet, a karakterek, és az illusztrációk.Összefoglalva ez egy nagyon jó könyv, szívből ajánlom mindenkinek!

Végh Andor 5.a

AZ ÉN SPORTOM

Katona Nándor – futsal

Mindig is jó érzékem volt a labdajátékokhoz, de a foci áll hozzám a legközelebb. Leginkább a tesóimmal és apával szeretek játszani. Amint labda kerül a kezünk ügyébe, azonnal focizni, cselezgetni kezdünk.

Jelenleg a Kispest SE leigazolt játékosa vagyok. Először második osztályban kezdtem focira járni Levente bácsihoz (a COVID miatt elsőben erre sajnos nem volt lehetőségünk). Az ő javaslatára kerestük meg a jelenlegi edzőmet, Dufek Jánost, és kerültem be a Kispest SE akkori U10-es csapatába. Ekkor ismerkedtem meg először a futsallal és a szabályokkal. Hetente háromszor van edzésünk, és szinte minden hétvégén van valamilyen meccsünk is. Párhuzamosan van futsal és nagypályás edzésünk és meccseink is, így mindkét ágon tudunk gyakorlatot és tapasztalatot szerezni. A futsal annyiban jobb, hogy teremben játszunk, így a téli, hideg időszakban sem állunk le. A szabályok, a játékosszám és a méretek is eltérőek. A játék sokkal gyorsabb és intenzívebb a nagypályáshoz képest, ezért az egy meccsen szerzett/kapott gólok száma akár 20 fölötti is lehet. Kis helyen kell tudni cselezni, és közben figyelni kell a játékostársakra és az ellenfélre is.

Az egyesületünk rendszeresen vesz részt nemzetközi játékokon is. Ausztriába és Horvátországba is szoktunk menni. Én ebben az évben voltam először nemzetközi tornán Ausztriában, itt 5. helyen végeztünk a csapattal. Nagyon nagy élmény volt számomra.

Nagyon szeretem a focit, ez a kedvenc sportom. Ha nagy leszek, szeretnék híres focista lenni.

AZ ÉN HANGSZEREM

Török Míra – gitár

Kiskorom óta nagyon szeretem a zenét. Szerettem volna egy zongorát, de mivel a szüleim azt hitték, hogy ez nálam csak egy múló szeszély, ezért csak egy szintetizátort vettek nekem. Szívből örültem neki, és egy nyár alatt elkezdtem magam zongorázni tanulni, játszottam himnuszt, magyar dalokat. Ekkor jöttem rá, hogy én ezt szeretném komolyabban tanulni, szüleim lelkesen támogattak benne.

Beírattak a Kispesti Szatmári László Alapfokú Művészeti Iskolába. A zongora szakon túljelentkezés volt, ezért oda sajnos már nem tudtam bejutni, de nagyon szerettem a gitárt is. Így felvételiztem gitár szakra Halász Csilla gitár tanárnőhöz, és nála tanulom 3 éve a gitárt. Csilla tanárnő nagyon-nagyon kedves, vicces és jó fej, nagyon szeretek hozzá járni. Kimagasló teljesítményem miatt a tavalyi évben tanszaki hangversenyen is részt vettem, mint növendék. Gitár mellett heti 2-szer szolfézs óra is van, ahol megtanuljuk a zene alapjait, működését. A szolfézs óra is érdekes, szeretem. A zenét a jövőmben is elképzelem, és amíg tudom, mindenképp szeretném tanulni. 9 éve párostáncra is járok a Keleti Andrea Tánciskolába, ahol évente 2-szer fellépésünk van, a zene iránti szeretetem talán összefügg a tánccal is.

Ti mondtátok…

Mit jelent számotokra az ünnep?

„Anyukámat mindig megkérdezem, hogy segítsek-e neki, de ő azt mondja, nem kell, aztán 5 perc múlva kiabál, hogy miért nem segít neki senki…”

„Az ünnep az, amikor végre nem kell iskolába menni…”

„Amikor újra megnézzük a családdal a Reszkessetek betörőket…”

„Nálunk tavaly a cicám felmászott a karácsonyfára, és az fel is borult…”

„A karácsonyi ünnepet én azért nem szeretem, mert olyankor mindig halászlé a kaja, és azt utálom…”

„Együtt vagyunk, ajándékozunk, játszunk, bulizunk, a felnőttek meg be is szoktak rúgni…”

„Nálunk karácsonykor minden évben eldől a fa…”

„Az előkészületekben mindenkinek megvan a maga feladata, amelyet kisebb káromkodások közepette végez el…”

„Ünnep az, amikor végre nem kell dolgozatokra készülni…”

„Végre aludhatok akár délután 3-ig is, aztán elkezdődik a készülődés, de mindig van valaki, aki az idegeimmel játszva azt találja ki, hogy ebben a hidegben menjünk a karácsonyi vásárba…”

Aktuális

Novemberi versenyeredmények:

Bolyai Matematika Csapatverseny körzeti forduló:

Schinagl Nadin Lilla

Simon Patrik Martin

Sudár Zsófia

Szabó Zonga

(4.b) - **3. helyezés, országos döntőbe jutottak**

Nagy Lili Anna

Péter-Szabó Adél

Szántó Anna Dóra

Tortosa Rubert Ana (4.b) – 5. helyezés

Hebe országos projektverseny:

Nagy Lili Anna és Braun Keve (4.b) a Mindent a sportról c. kategóriában 3. helyezést ért el, Nagy Lili Anna a Csodálatos Magyarország c. kategóriában 4., a Hello New York angol kategóriában 7. helyezést ért el.

Varázsceruza kerületi rajzverseny:

Szalaba Máté (1.a) - **3. Helyezett**

Korpics Bence (1.a) - **5. Helyezett**

Bigyók – képregény, 5. rész

(készítette: Végh Andor 5.a)

